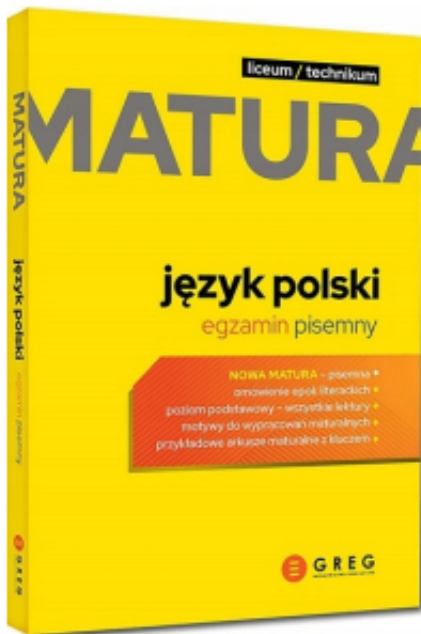

Link do produktu: <https://silesiabook.pl/nowa-matura-2024-jezyk-polski-egzamin-pisemny-p-285.html>

NOWA MATURA 2024 JĘZYK POLSKI EGZAMIN PISEMNY

Cena	37,99 zł
Nośnik	książka papierowa
Autor	Praca zbiorowa
Okładka	miękka
Tytuł	Matura. Język polski. Egzamin pisemny
Wydawnictwo	Wydawnictwo Greg
ISBN	9788381860598
Klasa	wieloletnie
Przedmiot	Język polski
Rodzaj	kompedium, repetytorium, opracowanie
Waga produktu z opakowaniem jednostkowym	0.8
Wysokość produktu	29
Szerokość produktu	20.5
Numer wydania	1
Liczba stron	372
Język publikacji	polski
Rok wydania	2023

Opis produktu

Matura - język polski 2024 - egzamin pisemny

szkoła: liceum/technikum

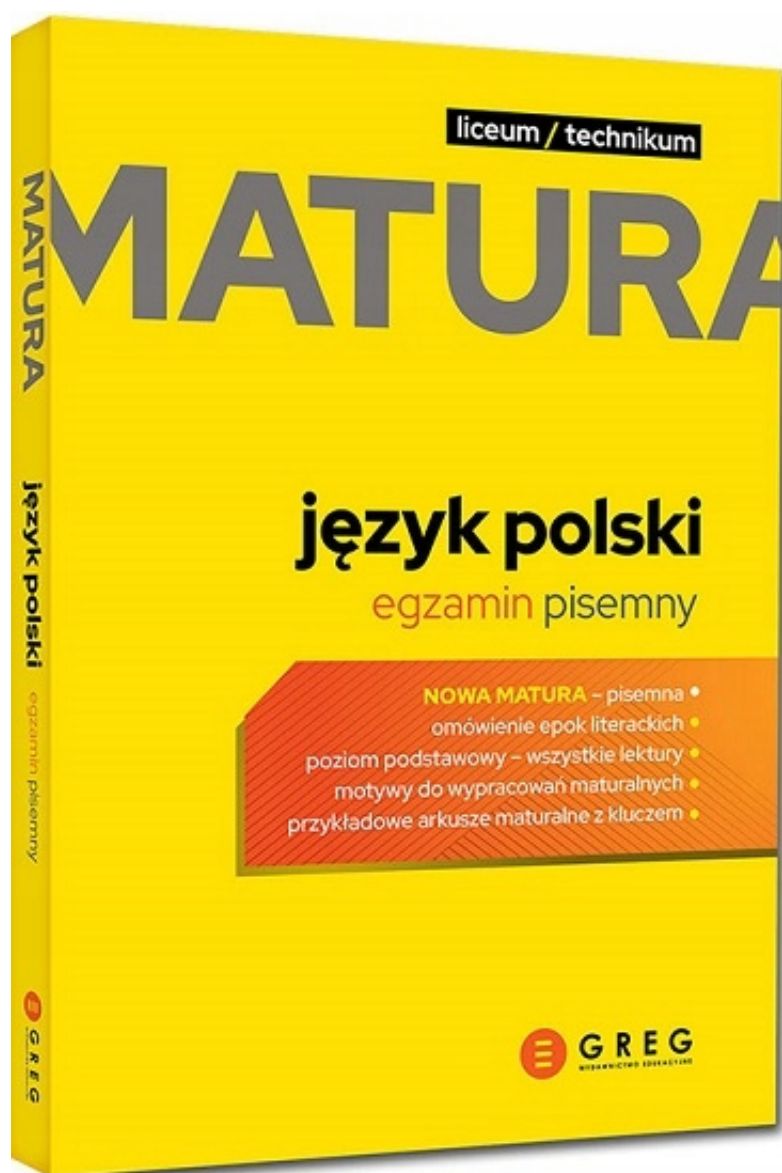
NOWA MATURA

- ISBN: 978-83-8186-059-8
- rok wydania: 2023
- autor: praca zbiorowa
- liczba stron: 372
- typ oprawy: oprawa miękka
- format: 205 x 290 mm
- waga: 814 g
- stan: NOWA

Prezentujemy repetytorium maturalne do języka polskiego, które pozwoli przygotować się do pisemnej części egzaminu. Publikacja od Wydawnictwa GREG powstała z myślą o uczniach, którzy **zdają maturę w 2024 roku**. Cały zawarty w niej materiał **jest zgodny z aktualnymi wymaganiami przedmiotowymi**.

Książka zawiera wszystkie niezbędne wiadomości, nie jest przeładowana zbędnymi treściami, a jej język jest zwięzły i zrozumiały. W repetytorium uczeń znajdzie omówienia wszystkich epok literackich oraz streszczenia i omówienia lektur szkolnych z poziomu podstawowego. Repetytorium zawiera też materiały, które pomogą w tworzeniu wypowiedzi pisemnych - motywy do wypracowań maturalnych. Książka **przybliży formułę egzaminu pisemnego** z języka polskiego. W repetytorium ujęty został przykładowy arkusz maturalny z języka polskiego wraz z kluczem. Zrozumienie zasad przyznawania punktów za udzielane odpowiedzi jest bardzo cenną umiejętnością! Kolorowa, czytelna i przejrzysta szata graficzna repetytorium ułatwi naukę.

Serdecznie polecamy nowe repetytorium maturalne uczniom liceów i techników, nie tylko uczęszczającym już do klas maturalnych, ale też młodszymi, chcącymi przygotować się do klasówki, sprawdzianu lub planującym regularnie powtarzać materiał.

- NOWA MATURA - pisemna
- omówienie epok literackich
- **poziom podstawowy - wszystkie lektury**
- motywy do wypracowań maturalnych
- przykładowe arkusze maturalne z kluczem

Materiały zawarte w książce zostały opracowane zgodnie z Informatorem CKE z dnia 25 marca 2022 roku wraz z aneksem z dnia 26 sierpnia 2022 roku w sprawie egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie podstawowym.

Analiza utworu, jego wymowy, silytych środków poetyckich	Analiza utworów poetyckich – wprowadzenie, jakie środki wyrazu zostały wykorzystane (język, rytm, refren, onomatopoeja, aliteracja, neologizm, archaizm, zdrobnienie, zgrubienie, skłama, powtórzenie, inwersja, aliteracja, porównanie, inwersja, epitet, kontrast, personifikacja, metafora, personifikacja, anastrof, oksymoron, hiperbola).	Utwór ukazuje obszar przedmiotowego życia młodych ludzi w czasie wojny. Młodzieńcy, wychodzący w dowództwo, zamiast kształtować swoją przyszłość na nauki na tragiczne doświadczenia. Wiedzą, że ich ojciec, ginący przy jaskółce, upadł pod naporem wroga. Młodzi bohaterowie rad łowem swojego dziecka jest świadoma, że na jej dzieło czeka śmierć – może to być błąd, który zabije syna, ale może to być także śmierć duchowa – „pęknięcie serca” młodego patrioty.
Analiza języka	Analiza słownictwa, dowodów, budowy zdań itp.	Autor zastosował w utworze paralelizm słownictwa. Trzy czterowersowe zwrotki mają niepowtarzalne rymy, a także odmienną liczbę sylab w wersach. Rytm utworu łączy się z kłopotami, jednak jego tematyka zupełnie nie pasuje do tego gatunku. Kontrastujące ze sobą obszary młodzieńczej przeszłości i tej narzuconej wojny zmuszają do refleksji nad minionymi czasami. Autor wyraźnie sugeruje, co jest dobre, a co złe. Język jest stół po walczącej stronie, jednak jest znaczący utwór: czarnej brzozy, która nieczyli jego młodość. Na wykreślonej odbiorcy działają też oryginalne epitety: <i>Arcturze bry, rudo brzozy, bochen trwałej itp.</i>
Podsumowanie	W podsumowaniu należy przedstawić własne odczucia, wartości po przeczytaniu utworu.	Utwór powstał w latach 40. XX wieku, dlatego język jest zbliżony do współczesnego odbiorcy.

CO TO JEST KONTEKST?

Zgodnie z wymaganiami maturalnymi należy umieć wyznaczyć konteksty dla danego utworu i swobodnie nim operować. Będą one potrzebne zarówno na maturze pisemnej, jak i ustnej. Dział ten jest to zrozumieć i zrobić, wiedząc, czym dokładnie jest kontekst.

Kontekst – to odwołanie się do innego utworu poruszającego ten sam temat lub motyw. Odwołanie może przedstawiać go tak samo lub zupełnie inaczej.

Najłatwiej to wyjaśnić na przykładzie.

W *Pierścień o Rolandzie* pojawia się motyw rycerza. Kontekstami, w jakich przedstawiony jest motyw rycerza, mogą być:

- *Poeta II. Sienkiewicz* – rycerzem jest Kmicic, obserwujemy jego przemianę z wachocha i awanturnika w patriotę i bohatera, czyli człowieka w pełni reprezentującego wzorcowego rycerza (przemiana wewnętrzna) – **kontekst literacki**
- *Kenneth Wallendorf A. Mickiewicz* – rycerzem jest Wallendorf, który postrzegany jest honorowym rycerzem, ale łamię kodeks rycerski, decydując się na walkę z Zakonem Krzyżackim podstępem i zdradą (jest przemiana wewnętrzna, ale w odwrotną stronę niż u Sienkiewicza) – **kontekst literacki**
- *Legenda o Królu Arturze* i rycerzach Okrągłego Stołu – Król Artur jest wzorem rycerza (brak przemiany wewnętrznej), postać jednakowoż porównywalna – **kontekst literacki / kulturowy**
- *Zawłaz Czarny* – realnie istniejący średowieczny rycerz, który był tak godny czczenia i słownej w historii uwieczniono go w przydwoju „połogać na kłmi jak na Zawłaz” – **kontekst biograficzny / historyczny**

Antyk (Starożytność)

NAZWA

Rozporządzając dzieje kultury śródziemnomorskiej epokę nazywamy Antyktem. Nazwa ta wywodzi się z języka łacińskiego, w którym słowo *antiquus* oznacza „dawny”. Drugim terminem „Antyk” używany dla określenia starożytnej cywilizacji i kultury grecko-rzymskiej. Drugim, niestarzącym określeniem tych czasów jest Starożytność.

CHRONOLOGIA

Antyk to epoka w dziejach cywilizacji grecko-rzymskiej. Za jej początek w cywilizacji greckiej przyjmuje się **wynalezienie pisma – przełom wieków IX i VIII p.n.e.** Wcześniej tradycję i pisanie przekazywano ustnie, dlatego wydarzenie to było przełomowe dla całej ludzkiej cywilizacji – umożliwiło utrwalenie jej dorobku i przekazywanie potomnym.

Cywilizacja europejska korzystała wówczas z dorobku kultur rozwiniętych w basenie Morza Śródziemnego, wodań wielkich rzek (Nilu, Eufratu i Tygrysu) oraz na Bliskim Wschodzie, m.in. babilońskie, sumeryjskie, egipskie i fenickie. Dalszy rozwój społeczeństw opierał się w dużej mierze na wymawianej religii – przeważał politeizm, natomiast Izrael wykształcił wiarę w monoteizm (judaizm).

Trudny do określenia jest moment końca epoki. Najczęściej przyjmuje się, że Antyk wygasł między IV a VI wiekiem naszej ery (n.e.). Umowną datą jest rok 476 n.e. Wówczas Rzym został zdobyty przez wojska germańskie pod wodzą Odoakara, tym samym upadło Cesarstwo Zachodniorzymskie. To, co wydarzyło się później, zaliczamy już do wczesnego Średniowiecza.

Podział Antyku grecko-rzymskiego

OKRES ARCHAICZNY (VIII-VI w. p.n.e.)	Wówczas tworzyli: <i>Homera</i> , <i>Tyrtosa</i> (autor elegii patriotycznych; od jego imienia wywodzi się nazwa trybuna trytyjskiego), czyli poezji, która służyła do walki o ojczyznę), <i>Ezopa</i> (twórca bajek zwierzęcych), <i>Anakreona</i> (poeta, który układał pieśni będące pochwałą uci i zabaw; także utwory – pisane później np. przez Jana Kochanowskiego – nawiązywały do imienia Greka antykrzyżackiego), <i>Safosa</i> (najwybitniejsza poetka świata antycznego).
OKRES KLASYCZNY (V-IV w. p.n.e.)	Czas, w którym tworzyli trzej wielcy greccy tragicy: <i>Ajchyllos</i> , <i>Sofokles</i> (autor <i>Antygony</i> i <i>Króla Edypa</i>) i <i>Eurykides</i> . Ostatni wówczas dyktator retor – <i>Demostenes</i> . Rozwijała się sztuka (wtedy tworzył rzeźbiarz <i>Pollides</i>). Około V w. p.n.e. obrosła się „ <i>złoty wiek literatury antycznej</i> ” Grecji. Utwór demokratyczny, w którym można się spierać, przekonywać do swoich racji, wpłynął na rozwój retoryki.
OKRES HELLENISTYCZNY (III-I w. p.n.e.)	Tworzyli wówczas między innymi <i>Teokryt</i> (autor <i>idylli</i> , bukoliki, tzn. utworów opiewających uciążliwe życie pasterskie w Arkadii).
OKRES RZYMSKI (I w. p.n.e.)	Tworzyli wtedy najwybitniejsi rzymscy poeci: <i>Horacy</i> (autor <i>pieśni</i> i <i>od</i> , także wierszowanego traktatu o poezji <i>List do Pisonów</i>), <i>Owidiusz</i> (autor poematu epickiego <i>Metamorfozy</i>), <i>Wiergilusz</i> (autor eposu <i>pt. Eneida</i> , czyli dalszego ciągu historii o wojnie trojańskiej; utwór ten opowiada o losach Eneasa, który opuszcza Troję po jej upadku i zbliża państwo na Półwysep Apeniński).

Zestaw 1 – Język polski w użyciu

Tekst 1

Czy warto zabić Anię z Zielonego Wzgórza?

„Przynajmniej się do winy: zabiłam Anię, zburzyłam Zielone Wzgórze i pozbawiłam je pokoju na facjacie. Proszę jednak o łagodny wymiar kary, zważywszy na to, że ktoś kiedyś musiał się podjąć tego niewdzięcznego zadania” – tak prowokacyjnie wyrażała rewolucyjne zmiany, wprowadzone w swym literackim przekładzie jednej z najgłośniejszych książek dla młodzieży tłumaczka – Anna Barlikowska.

Zatem nie ma już Ani – jest Anne, Zielone Wzgórze, przez kolejne pokolenia czytelników uważane za element naturalnego krajobrazu, zastąpione zostały zaś Zielonymi Szczytami, odcinającymi charakterystyczny dla opisywanych okolic motyw architektoniczny. Czy naprawdę warto było „zabić” Anię, z której historii życiową z zapartym tchem poznawaliśmy się dzieci od wielu lat? Czy można pozbawić wspomnień z dzieciństwa dorosłych, którzy wciąż z niemałym sentymentem wracają do opowieści, czytanej za młodu? Czy wszystkie te – zdaniem tłumaczki – konieczne dla oddania prawdziwych realiów oraz zaspokojenia oczekiwań współczesnego czytelnika zmiany naprawdę musiały zostać wprowadzone?

Powysze rozterki towarzyszą mi po zapoznaniu się z nowym przekładem kultowego utworu Lucy Maud Montgomery. Nie przekonują mnie argumenty tłumaczki, która we wstępie do swej pracy stwierdza, że zależało jej na dokonaniu przekładu wierniejszego od poprzedniego, dokonanego przez Rozalię Benstańnową, która nie bazowała na oryginalnym tekście, lecz na tłumaczeniu szwedzkim. Uważa ona zatem, że poprawne przełożenie występującego w powieści wyrazu „gable” nie jako wzgórze, lecz jako szczyt domu, (wysoki, spiczasty dach), budzi jednocześnie konieczność zmiany tytułu, z którym tak oswoili się miłośnicy powieści. Imiona bohaterów muszą zachować oryginalną formę, by oddać koloryt obcego kraju – Kanady, nie spotkamy już zatem naszej przekornej Ani czy wzruszającego Mateusza, gdyż młody odbiorca jest świadomy, że nie są to formy używane w przedstawianym regionie. Nawet tajemnicza facjatta, na której mieszkała bohaterka, musi stać się zwykłym pokojem na piętrze, zgodnie z kanadyjską architekturą.

Chociaż jednak tłumaczka podaje poważne argumenty, jak wola autora, autentyczność kulturowa czy oczekiwanie nowych czytelników, mnie, jako odbiorcę wracającego do znanego i kochanego od lat tekstu nie przekonują ani swoją wypowiedzią, ani zaproponowanym przekładem. Tęsknię za Anią, Wzgórzami i facjattą...

Czy warto zabić wielu czytelnikom ich przywyczajenia i wspomnienia w imię tak pojętej „prawdy”? Na to pytanie każdy musi odpowiedzieć sam. Ja oddałam już swój egzemplarz nowego wydania do biblioteki. Ten, który stoi na półce z tytułem „Ania z Zielonego Wzgórza”, pozostanie ze mną na zawsze.

Tekst 2

Niech żyje Anne z Zielonych Szczytów!

Wreszcie! Stało się! Ktoś zdecydował się dać drugie życie kultowej powieści Lucy Maud Montgomery i uratować ją od powolnego i nieuchronnego starzenia się oraz odchodzenia w niebyt! Cudu tego dokazała Anna Barlikowska, dokonując całkowicie nowatorskiego i współczesnego tłumaczenia powieści. Choć jest świadoma, że podejmuje się swoistej rewolucji i w pewnym stopniu „niszczy” zakorzeniony w zbiorowej świadomości motyw Ani, mieszkającej na facjacie wśród Zielonych Wzgórz, w imię autentyczności nie waha się jednak podjąć walki z czytelnickimi przyzwyczajeniami. Jak sama mówi: „zabiłam Anię, zburzyłam Zielone Wzgórze i pozbawiłam je pokoju na facjacie. Proszę jednak o łagodny wymiar kary.”

Z mojej perspektywy o żadnej karze nie może być mowy! Latami słyszałam od mamy, babci, cioci i ich licznych znajomych, że „Ania z Zielonego Wzgórza” to cudowna powieść, którą czyta się jednym tchem, wspomina latami i wraca do niej w przyświecających momentach. Wstyd się przyznać, ale ja nie dałam rady tej książce, mimo kilku prób. Wtedy nie wiedziałam dobrze, co jest taką barierą i powoduje, że dzieło, budzące zachwyt wśród tak wielu osób, dla mnie jest nie do przeczytania. Dzięki nowej wersji i wyjaśnieniom tłumaczki, nie tylko zrozumiałam problem, ale także z zachwytem pochłonęłam lekturę!

Temat 2

Wielcy ludzie – otoczeni niełamiętą chwałą czy przedwcześnie zapomniani?

W pracy odwołaj się do:

- wybranej lektury obowiązkowej – utworu epickiego albo dramatycznego
- temu wiersza „Co ty Atanom zrobił, Sokratesie...” C. K. Norwida
- wybranych kontekstów.

C. K. Norwid

*** (Co ty Atanom zrobił, Sokratesie...)

I

Co ty Atanom zrobił, Sokratesie,
Że ci ze złota statąg ład nieście,
Otrzewy pierwej?

Co ty Itali zrobił, Alighieri,
Że ci dwa groby stawił lud niewszerey,
Wygnawcy pierwej?

Co ty, Kolumbie, zrobił Europie,
Że ci trzy groby we trzech miejszacz kopie,
Odkwrcy pierwej? (...)

Co ty, Kościuszko, zawił na łwiecie,
Że dwa cię gazy we dwu stronach gniecie,
Bez miejsza pierwej?

Ostatnie również na stronie:
www.polskaliteratura.org.pl

Kup wygodnie > kliknij!

PRZEJDŹ DO KSIĘGARNI >

Adam Mickiewicz

**KONRAD
WALLENROD**

• Rodzaj literacki: powieść historyczna
(gatunek synkretyczny – łączy w sobie
elementy liryki, epiki i dramatu)

Geneza utworu

Utwór został napisany przez Mickiewicza na zlecenie w Rosji w latach 20. XIX w. Podczas wyjazdu pojechał do Wiednia, gdzie przeżył chwile z życia obywatela, miał też okazję obserwować działania cenzuralnego aparatu państwowego, który sprawował wszechwładną kontrolę nad poddany. Właśnie na tym przykładzie rozwoju talentu poety, który fascynował się wówczas dziełami angielskimi i niemieckimi prozatorów romantyzmu – G. Byrona, W. Scotta, J.W. Goethego, F. Schillera i zreflektował się o filozofię i myśl polityczną Nicolò Machiavellego. To wszystko zaowocowało przemysłami dotyczącymi możliwości i sposobów walki z zaborcą i stało się inspiracją do napisania *Konrada Wallenroda*.

Wyjaśnienie tytułu

Konrad Wallenrod, powieść historyczna z dzieł literackich i prozatorskich – pierwowzorem tytułowego bohatera jest autentyczny postać historyczna, *Konrad de Wallenrode*, wielki mistrz zakonu krzyżackiego z XIV wieku; Mickiewicz przetransponował na grunt polski powieść historyczną w realiach historycznych – gatunek literacki stworzony przez romantyków angielskich (Waltera Scotta i George'a Byrona). Od tytułu powieści Mickiewicza pochodzi pojęcie wallenrodów.

Wallenrodizm – jedna z głównych postaw bohaterów romantycznych (oprócz wiarysty i bajronizmu); bohater wallenrodzcy poświęca dla dobra ojczyzny i narodu własne szczęście, życie, a nawet honor – ucina się metod niewolniczych, zdrady i podstępów, zakładając maskę (dwulicowość) i działając w ukryciu; taka postawa etycznie-moralna ma służyć dobru w doświadczeniu Nicolò Machiavellego i została przyjęta przez polskie ruchy narodowowolnościowe.

O czym jest ta książka?

Powieść przedstawia historię Litwina, Waleria Alfa, który jako dziecko zostaje porwany i wychowany wśród Krzyżaków na rycerza i po latach zostaje wielkim mistrzem zakonu. Jednak w głębi serca nienawidzi Krzyżaków i szuka intrygi, która doprowadzi do klęski Zakonu w wojnie z Litwą. Problematyka utworu porusza wątek kłamstwa, czy słuszny cel można osiągnąć zdradą i podstępem.

Konrad Wallenrod według
Jana Matejki

Czas i miejsce akcji

Czas akcji: wiek XIV, czyli Średniowiecze, kiedy Krzyżacy, oprowadzający Pragę, zagrozili Litwie. Wydarzenia opisane w utworze rozpoczynają się w 1391 roku, a więc w momencie wyboru Konrada Wallenroda na wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego.

Miejsce akcji: zamek w Malborku – siedziba wielkiego mistrza krzyżackiego

Kup wydanie > kliknij
Przejdź do książki >

Bohaterowie

Konrad Wallenrod/ Walter Alf	Litwin Waler Alf porwany jako dziecko przez Krzyżaków i wychowany na krzyżackiego rycerza przez wielkiego mistrza Waleria von Knappe; po powrocie na Litwę pojmując za żonę Aldonę, córkę księcia Kiejstuta, po pewnym czasie wraca do Zakonu jako Konrad Wallenrod i zostaje wybrany na wielkiego mistrza, ostatecznie doprowadza do wielkiej klęski Krzyżaków w wojnie z Litwą i popełnia samobójstwo
Halban	litewski wojownik, jeniec krzyżacki, który w litewskim chłopcu zaszczepił miłość do prawdziwej ojczyzny i nienawiść do Krzyżaków; po obsecie Konrada Wallenroda na wielkiego mistrza staje się jego jedynym powiernikiem i przyjacielem, a także sumieniem, przypominającym nieustannie o jego tajnej patriotycznej miłości do ojczyzny i myśli politycznej Nicolò Machiavellego; to właśnie dzięki niemu Konrad ma zamiar utrwalić jego czyn w pieśni
Aldona	córka litewskiego księcia Kiejstuta i żona Wallenroda, postać z wiatry przy zamku Krzyżaków, cierpi z powodu decyzji Konrada o rzuceniu, ale okrzepła ją i wpleta w jej duchowie; popełnia samobójstwo na wieść o śmierci ukochanego

Cechy bohatera romantycznego na przykładzie Bohatera Wallenrodzkiego

- samotny i wyobcowany (Litwin wśród Krzyżaków), zamknięty w sobie
- zbudowany przeciwko światu
- indywidualista, działa w pojedynkę, w poczuciu swojej wyjątkowości
- kieruje się drożymi emocjami: miłości, nienawiści, chęci zemsty
- przeżywa konflikt wewnętrzny (z powodu sprzeczności między sumieniem, zasadami moralnymi i kodeksem rycerskim)
- jest postacią tragiczną – konflikt między sumieniem i uczuciem osobistym
- działa w konspiracji, planując zdradę i zemstę na wrogu ojczyzny
- dobro narodu i ojczyzny jest jego najwyższym celem
- samobójstwo staje się dla niego jedynym rozwiązaniem – powrót do normalnego życia jest niemożliwy

Streszczenie

Krzyżacy już od stu lat Krzyżacy pod pozorem nawracania pustoszyli, grabili i palił ziemie plemion północnych: Prusaków, Żmudzinów i Litwinów, a ludność zabijali lub brali w niewolę. Podbierzy Prus, doszli do brzozy Niemca, który stanowił granicę między państwem zakonnym a Litwą. Oba państwa przygotowywały się do nieuniknionej wojny.

W Malborku zostaje wybrany nowy wielki mistrz – Konrad Wallenrod, cudownie urodzony z niewolnicy odważnego rycerza, który wstąpił się podczas walk z Maurami (muzułmanami) w Hiszpanii. Otacza go aura tajemnicy – jest młodym, ponurym samotnikiem. Jest bardzo sumy wobec rycerzy zakonnych. Wbrew nadziejom Krzyżaków odwołuje decyzję o rozpoczęciu wojny przeciw Litwie, choć okoliczności sprzyjają sukcesowi (wewnętrzne spory polityczne Litwinów, zdrada księcia Witolda).

Konrad często nocą wemyka się z zamku, by rozmawiać z pustelnicą, która od dziesięciu lat zamknęła jest w wieży. Z ich rozmowy wynika, że pustelnica i Konrad łączy miłość, on nawiedził ją na wieść chrześcijańską, pojął za żonę, a potem musiał odejść; ona nie mogąc żyć z nim, postanowiła wstąpić do klasztoru, a kiedy dowiedziała się, że przebywa w krzyżackim zamku, zamieniła się w wieżę jako pustelnica, by móc choć słyszeć jego głos. Konrad przeżywa rozłąkę i tęsknotę za nią – jak się potem okazuje, swoje i jej uczucie poświęcił planowi zemsty nad nienawidzonymi Krzyżakami. Tymczasem Krzyżacy niepowstrzymanie prą do wojny. Na uroczystą uroczystą wydaną przez Konrada przyjeżdża m.in. książę litewski Witold, który sprzymierzył się z Zakonem przeciwko własnemu krajowi. Wielki mistrz siedzi wśród gości ponury i znużony. Przywołuje do siebie starego litewskiego wojownika i pozwala mu śpiewać. Halban stawia pierś gotynę, która przekazywana ustnie w miewolonym narodziła prachowa historia bohaterów czynów; pieśni nie zniszczy ogień ani nie rozgrybią wrogowie, bo pozostanie w sercach i pamięci ludzi. Potem zebrali udzielił

Zdaniem
i powieści
historii

SPIS TREŚCI:

ANTYK (STAROŻYTNOŚĆ)

- Mitologia grecka
- Homer **Iliada**
- Sofokles **Antygona**
- Biblia

ŚREDNIOWIECZE

- Lament świętokrzyski
- Legenda o św. Aleksym
- Kwiatki św. Franciszka z Asyżu
- Pieśń o Rolandzie
- Rozmowa mistrza Polikarpa ze Śmiercią
- Gall Anonim **Kronika polska**
- Dante Alighieri **Boska Komedia**

RENEZANS (ODRODZENIE)

- Jan Kochanowski **Odprowa postów greckich**

BAROK

- Jan Chryzostom Pasek **Pamiętniki**
- Piotr Skarga **Kazania sejmowe**
- Moliere **Skąpiec**
- William Szekspir **Makbet**

OŚWIECENIE

-
- Ignacy Krasicki **Bajki - wybór**

ROMANTYZM

- Adam Mickiewicz **Dziady cz. II**
- Adam Mickiewicz **Dziady cz. III**
- Adam Mickiewicz **Konrad Wallenrod**
- Adam Mickiewicz **Pan Tadeusz, czyli ostatni zajazd na Litwie**
- Juliusz Słowacki **Balladyna**
- Juliusz Słowacki **Kordian**

POZYTYWIZM

- Eliza Orzeszkowa **Gloria victis**
- Bolesław Prus **Lalka**
- Henryk Sienkiewicz **Potop**
- Fiodor Dostojewski **Zbrodnia i kara**

MŁODA POLSKA

- Stanisław Wyspiański **Wesele**

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

- Stefan Żeromski **Przedwiośnie**

LITERATURA WOJNY I OKUPACJI

- Tadeusz Borowski **Ludzie, którzy szli**
- Tadeusz Borowski **Proszę państwa do gazu**
- Gustaw Herling-Grudziński **Inny świat**
- Hanna Krall **Zdążyć przed Panem Bogiem**

WSPÓŁCZESNOŚĆ

- Jacek Dukaj **Katedra**
- Sławomir Mrożek **Tango**
- Marek Nowakowski **Górą „Edek”**
- Marek Nowakowski **Raport o stanie wojennym**
- Andrzej Stasiuk **Miejsce**
- Olga Tokarczuk **Profesor Andrews w Warszawie**
- Albert Camus **Dżuma**
- George Orwell **Rok 1984**